

grundlag af en fuldmagt fra patienten. Særligt i tilfælde, hvor der er tale om en fuldmagt til andre end nære pårørende, f.eks. et forsikringselskab eller en pensionskasse, vil der dog kunne være anledning til at rette henvendelse til patienten, hvis fuldmagtens form, indhold og rækkevidde m.v., herunder den tidsmæssige sammenhæng mellem fuldmagtens afgivelse og anmodningen om aktindsigt på grundlag af fuldmagten, giver anledning til tvivl. Sådan tvivl kan f.eks. opstå, hvis aktindsigten vil give kendskab til oplysninger, som er kommet til efter fuldmagtens afgivelse. Det bemærkes endvidere, at en generel fuldmagt, der er givet i forbindelse med ansøgning om optagelse i en pensionskasse, ikke giver pensionskassen adgang til flere år senere at indhente oplysninger om medlemmets helbredsforhold f.eks. i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for udbetaling af forsikringssummen er opfyldt.

Til § 3

Bestemmelsen angiver, på hvilken måde behandlingen og afgørelsen af en patients anmodning om aktindsigt skal ske.

Bestemmelsen svarer til offentlighedslovens § 16, stk. 1, og træder for edb-journalers vedkommende i stedet for reglerne i kapitel 2 a i lov om private registre.

Det fremgår af stk. 2, at patienten vil kunne henvises til aktindsigt på stedet. Dette kan navnlig tænkes af praktiske grunde, f.eks. materialets karakter eller omfang eller det forhold, at der ikke er fotokopieringsmaskine til disposition eller lignende. Såfremt en patient efter at have fået adgang til gennemsyn af sin journal på stedet fastholder et krav om udlevering af kopi, bør dette krav dog i almindelighed imødekommes, jf. også bemærkningerne om gebyrfastsættelsen. En adgang til at give meddelelse i form af en mundtlig underretning, når væsentlige hensyn til den registrerede taler herfor, som i dag følger af § 7 b, stk. 2, i lov om private registre, vil efter loven kun kunne benyttes, hvis betingelserne for at begrænse aktindsigten, jf. § 2, stk. 2, er opfyldt.

Hvis en anmodning om aktindsigt ikke er imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at sygehuset, behandlingsinstitutionen eller sundhedspersonen har modtaget den, skal patienten orienteres om grunden hertil og om, hvornår afgørelsen kan forventes. Denne frist på 10 dage gælder dermed for alle manuelle journaler og for edb-journaler i privat praksis. Herved ændres for så vidt angår dette lovforslags område den hidtidige frist på 4 uger efter § 7 c i lov om private registre.

Reglerne i kapitel 2 a i lov om private registre om registrerede personers adgang til oplysninger om sig selv og de dertil knyttede straffebestemmelser afløses i det hele af forslaget's regler for så vidt angår privat praktiserende sundhedspersoners edb-journaler.

Efter forslaget kan afgørelser om aktindsigt påklages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Ved afgørelser forstås først og fremmest afslag på anmodning om aktindsigt efter § 2, stk. 2, men også andre afgørelser, f.eks. afslag på anmodning om udlevering af kopi, vil kunne påklages. Samtidig bortfalder adgangen efter kapitel 2 a i lov om private registre til at indbringe sådanne afgørelser om registerindsigt for Registertilsynet.

Efter Indenrigsministeriets (senere Sundhedsministeriets) vejledning af 5. november 1986 om aktindsigt i sygehusjournaler kan klager over afgørelser, der går ud på nægtelse af aktindsigt begrundet i offentlighedslovens § 9, stk. 2, indbringes for Sundhedsstyrelsen, eventuelt gennem vedkommende embedslægeinstitution. Med oprettelsen af Sundhedsvæsenets Patientklagenævn fra 1. januar 1988, jf. lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v., er denne klageadgang overført til Patientklagenævnet.

Efter reglerne i lovforslaget gennemføres nu en enstrengt ordning, idet alle afgørelser vedrørende aktindsigt i patientjournaler m.v. i det omfang, disse er omfattet af loven, for fremtiden vil kunne indbringes for Patientklagenævnet. Også afgørelser om aktindsigt i sygehusjournaler vil være omfattet af ordningen. Klage over afslag, der ikke er begrundet i sundhedsfaglige hensyn, således f.eks. afslag på anmodning om udlevering af kopi af sygehusjournal, har hidtil efter reglerne i ovennævnte vejledning kunnet indbringes for vedkommende driftsansvarlige sygehuskommune med mulighed for rekurs til tilsynsmyndigheden. Som det fremgår, skal også sådanne klager i fremtiden kunne indgives til Patientklagenævnet.

Patientklagenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 4.

Til § 4

Der vil blive fastsat regler om gebyr for udlevering af kopi fra sygehuse og andre behandlingsinstitutioner m.v., der i det væsentlige er på linie med, hvad der gælder efter offentlighedslovens regler. Som hovedregel vil der således ikke blive pålagt patienten gebyr for førstegangsudlevering af kopi i normalt omfang. Hvis der ønskes kopi af røntgenbilleder m.v., skal patienten dog betale de faktiske omkost-